

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מ. גז, פמ"ד

המאשימה

נגד

לוי וידבסקי, ת.ז. 055478168
ע"י ב"כ עו"ד דוק ועו"ד כהן

הנאשם

ג ז ר - ד ין

ס. הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

1. במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, תוקן כתב האישום המקורי שהוגש כנגד הנאשם, הוא הודה בעובדות שבכתב האישום המתוקן ובהתאם הורשע בביצוע עבירה של ניסיון לשידול לרצח לפי סעיף 30 בצירוף סעיף 300(א)(2) בצירוף סעיף 33(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה, כי במועד הרלבנטי לכתב האישום היה הנאשם בהליכי גירושין ממי שהייתה רעייתו מזה כ-27 שנה, והשניים התגוררו בנפרד. במסגרת הליכי הגירושין, הגישה הרעייה תביעות כספיות שונות כנגד הנאשם.

עוד עולה מכתב האישום, כי הנאשם היה בעל חנות לתיקון מוצרי חשמל באשקלון, ובמסגרת זו הכיר קטין (יליד 04/08/98), אשר הגיע לחנות כלקוח והתחבר עם הנאשם. על רקע הליכי הגירושין, פנה הנאשם אל הקטין ביום 10/07/13 ושאל אותו אם יוכל "לטפל" באשתו. הנאשם סיפר לקטין, כי באותו היום הגיע אל המחסן הנמצא ליד בית מגוריה של רעייתו כדי להניח בו חפצים, והרעייה הגישה נגדו תלונה שאיים עליה והיכה אותה. כן סיפר הנאשם לקטין, כי רעייתו "סגרה לו" את כל החשבונות והכספים. הקטין אמר לנאשם שהוא לא מעוניין לעשות את בקשתו, שהוא "מגזים" וש"סתדר לבד", ואז ביקש הנאשם מהקטין לשאול את אביו, אם יש לו מישהו שיוכל לבצע את העבודה.

בתאריך 11/07/13 עוכב הקטין לחקירה על ידי שוטרי משטרת אשקלון בחשד לביצוע עבירות רכוש והונאה, ובמסגרת החקירה, סיפר הקטין לשוטרים על פנייתו של הנאשם אליו. לפיכך, ובהנחיית המשטרה, התקשר הקטין אל הנאשם באותו היום ואמר לו, שפנה אל אביו בעניין, כפי שהתבקש על ידי הנאשם, אך אביו אמר לו שאינו מעוניין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

הקטין, אף זאת בהנחיית המשטרה, אמר לנאשם, כי יש לו חבר שהנאשם יוכל לשוחח איתו באותו עניין והוא כבר "יארגן משהו". במהלך השיחה, מסר הקטין את הטלפון לשוטר אלי פחימה, וזה שוחח עם הנאשם ואמר לו "שמעתי שיש לך איזה עבודה בשבילי משהו". השוטר והנאשם תיאמו ביניהם פגישה לאותו הערב, כאשר השוטר הזדהה בפני הנאשם כ"אליקו", ומסר לו מספר טלפון לצורכי התקשרות.

באותו ערב הגיע השוטר אל החנות ונפגש עם הנאשם. הנאשם הסביר לשוטר שהוא מעוניין לרצוח את רעייתו ובלשונו "להשבית אותה", "לשתק אותה", "לגמור אותה טוטל-לוס". הנאשם סיפר לשוטר, שרעייתו סילקה אותו מהבית, שאין לו איפה לחיות וש"אין לו גרוש". השוטר שאל את הנאשם איך הוא רוצה שהרצח יבוצע, והנאשם אמר לו ששמע שיש זריקה שמשתקת את כל הגוף. הנאשם אף אמר לשוטר, שפנה לאדם אחר על מנת שיבצע את הרצח, אך הוא ביקש סכום גבוה מידי, וכי הוא מעריך ש"העבודה" שווה 10,000 ₪, אך כרגע אין לו כסף, וברגע שרעייתו תמות – ישוחררו לו כספים והוא יוכל לשלם אפילו סכום גבוה יותר.

השוטר והנאשם תיאמו להיפגש בתאריך 14/07/13, והשוטר ביקש מהנאשם להביא עמו לפגישה תמונה של רעייתו וכתובת מדוייקת. הנאשם הבטיח שיביא את הכל ואף אמר לשוטר שיש לו חבר נוסף שייתכן ויהיה מעוניין בשירותיו.

בהתאם לסיכום האמור, הגיע השוטר בשנית לחנות בתאריך 14/07/13, בסמוך לשעה 19:15, ופגש את הנאשם. במהלך הפגישה, מסר הנאשם לשוטר את התמונה של רעייתו, את כתובת מגוריה במושב גבעתי ואת מקום עבודתה במושב שדה עוזיה, ואמר לשוטר שבביתה של הרעייה מותקנות מצלמות. הנאשם הסביר לשוטר, שרעייתו גרה בבית עם בתם הקטנה ושהיא הוציאה כנגדו צו הרחקה ועל כן נאסר עליו להתקרב אל הבית. בנוסף, אמר הנאשם לשוטר, כי הוא מעוניין שהרצח יראה כתאונה על מנת שלא יחשדו בו, וכי בזמן הרצח הוא יהיה בחנות בה מותקנות מצלמות אבטחה, כך שיהיה לו אליבי. הוא ביקש מהשוטר לעשות "עבודת שטח" לצורך ביצוע הרצח, ואף שירטט מפה באמצעותה הסביר לשוטר כיצד להגיע אל בית רעייתו ואל מקום עבודתה כדי לבצע את הרצח. הנאשם הבהיר לשוטר, שאינו מעוניין בפגיעתה של רעייתו, כי אם במותה אותו הגדיר כ"טוטל-לוס", והבטיח, שאם השוטר יצליח במשימה, הוא ימליץ עליו ויקשר אותו עם "לקוחות" נוספים. השוטר הסביר לנאשם שאינו מבצע את הרצח בעצמו ושיש לו "כמה ערבים" שמבצעים את "העבודה". על כך השיב הנאשם, "בסדר, לא איכפת לי, מה איכפת לי מי". עוד אמר הנאשם, שכפי הנראה רעייתו יוצאת עם מישהו; כי הכניסה אותו לשלוש שנים של גהנום במהלכם הוא אף נאלץ להתגורר בחנות; שכרגע אין לו כסף כיוון שבמסגרת הגירושין, רעייתו "עצרה לו" את כל הכספים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

באמצעות עורך דינה, כך ש"מה שהוא מרוויח הוא אוכל", אך ברגע שהיא תמות, ישתחררו לו כל הכספים והוא ישלם לשוטר תמורת הרצח. הנאשם אמר עוד, כי ביום חמישי, 18/07/13, בסביבות השעה 08:00, צריכה רעייתו להגיע לבית המשפט בקרית גת לצורך דיון בצו ההרחקה שהוציאה כנגדו, והציע, כי הרצח יבוצע באותה עת. הוא הסביר, שהיא אמורה להגיע לביהמ"ש במונית יחד עם אחיה, ואמר לשוטר, שמצדו "שניהם יכולים ללכת", דהיינו למות. השוטר הבהיר לו, שזה יעלה לו עוד כסף, והנאשם אמר, שלא אכפת לו והבטיח לשוטר שלא תהיה בעיה עם הכסף ואף ישלם לו סכום גבוה יותר תמורת ביצוע הרצח – 15,000 ₪. השוטר שאל את הנאשם אם יש לו "כלי", דהיינו נשק, לשם ביצוע הרצח, והנאשם הסביר לו, שהיה לו בעבר נשק אך הוא החזיר אותו.

באותו ערב, בסמוך לאחר הפגישה, נעצר הנאשם על ידי שוטרי משטרת אשקלון.

2. לבקשת הסנגור הוגש תסקיר על הנאשם. מהתסקיר עולה, כי הוא כבן 54, גרוש ואב לשתי בנות, בנות 27 ו-17. טרם מעצרו, התגורר בשכירות באשקלון עם בת זוג ובנה בן ה-7.5. לדבריו, עזב את ביתו מיוזמתו, ועד למעצרו עבד באופן עצמאי במעבדה לתיקון מוצרי חשמל.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא ואף שנתיים בצבא קבע, עבד במסגרות שונות, ומשנת 1987, מנהל מעבדה לתיקון מוצרי חשמל. בתקופה מסויימת עבד עם שותף, אך היו ביניהם חילוקי דעות, ובשנת 2009 נקלע העסק לקשיים והוא היה מחוסר פרנסה וצבר חובות לגורמים שונים. בתקופה זו, היה שרוי בדיכאון ונטל, למשך חצי שנה, כדורים נוגדי דיכאון. לאחר מכן, הפסיק ליטול את הכדורים על דעת עצמו; לא היו לו שיחות עם פסיכיאטרים פרט לתקופה זו.

הנאשם נישא לרעייתו בשנת 1985 ולדבריו, במהלך כל שנות הנישואין היה טרוד בבעיות פרנסה. בתם הקטנה נולדה כפגית וסובלת מנכות, כאשר במהלך חיי נישואין, היו דאגות רבות סביב מצבה הבריאותי. הנאשם תיאר זוגיות טובה לאורך השנים; ציין כי הייתה תקשורת טובה בינו לבין רעייתו; הירבו לצאת ולבלות ולא התעוררו קשיים בחיי הנישואין. הבעיות החלו בשנת 2009, בזמן שהעסק נקלע למשבר והוא נקלע למשבר נפשי בעקבות זאת. מאז החלו הבעיות הכלכליות, חש הנאשם שרעייתו משפילה אותו ומתעללת בו מבחינה נפשית; היא נהגה באלימות פיזית כלפיו מספר פעמים; ואף איימה לדקור אותו בנוסף לאלימות מילולית שהפעילה כלפיו. הנאשם טען, כי עזב את הבית לאחר שלא יכול היה לשאת את המתח שהיה בבית, וכחצי שנה לאחר מכן הכיר את בת זוגו הנוכחית, שאת הקשר עמה תיאר כקרוב ותומך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

הנאשם ציין, כי חברתו היא הדמות היחידה שתומכת בו. הוא שלל שימוש באלימות פיזית אם כי הודה, כי לעיתים נהג להשתמש באלימות מילולית, על רקע תחושות של חוסר אונים מתמשכות.

שירות המבחן התרשם, כי נוכח קשייו של הנאשם להתמודד ולהתנהל מבחינה כלכלית, הוא חש תחושות של קיפוח, תופס עצמו כקורבן, מרוכז בצרכיו המידיים ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי אחרים ולזהות בעייתיות כלשהי בתפקודו. הוא הציג עצמו כבעל תפקוד נורמטיבי ושלל דפוסים אלימים באישיותו.

משיחה עם רעייתו של הנאשם, למד שירות המבחן, כי בתה הבכורה לומדת באוניברסיטה והשנייה, כבת 18, נכה בשיעור של 80%, סובלת משיתוק מוחין ועובדת בחברה לייבוא מכשירי כתיבה וצעצועים. היא ציינה, כי במשך כ-20 שנה הזוגיות שלה עם הנאשם הייתה יחסית טובה ומצבם הכלכלי היה טוב, עד שהעסק נקלע לקשיים ובעקבותיהם נכנס הנאשם לדיכאון. ניסיונותיה לסייע לנאשם, אשר כללו אף ניסיונות לעזור לו להשתלב במספר מקומות עבודה, נכשלו. בנסיבות אלו, החלו יחסי בני הזוג להיות טעונים, כאשר הנאשם סירב לטיפול זוגי שהציעה לו. הוא החל להסתיר ממנה דברים, בין היתר, כאשר חזר לעסק אשר כמעט ולא היה פעיל. הרעייה סיפרה, כי הנאשם החל להתרועע עם אנשים מפוקפקים; החל לצרוך אלכוהול; ובהמשך הכיר את בת זוגו הנוכחית. היא עוד ציינה, כי לאורך כל תקופת נישואיהם היה הנאשם אלים מילולית כלפיה, נהג להשפילה ולזלזל בה. בהמשך עזב את הבית, פתח תיק ברבנות אך לא הגיע לדיונים. בתקופה זו, הסלים את העוינות כלפיה; איים להוציאה מן הבית; נהג באלימות פיזית כלפיה ואיים עליה ברצח, לכן גם הוציאה כנגדו צו הרחקה; ואף נהג להתלונן עליה במשטרה תלונות שווא על איזמים כלפיו. עוד בטרם האירוע נשוא כתב האישום, חששה הרעייה מן הנאשם, כאשר היום היא חוששת ממנו למרות שהוא נמצא במעצר; עדיין מצויה בטרומה ועדיין חוששת לחייה ושיממש את אימיו. לדבריה, הנאשם ממשיך להטריד אותה באמצעות בת זוגו, שהגישה כנגדה וכנגד מקורביה תלונות שווא.

במהלך תקופת המעצר, התגרשה מן הנאשם.

שירות המבחן התרשם, כי הרעייה חשה אכזבה רבה ופגיעה בדימויה העצמי, כי היא מפחדת מהנאשם וחוששת מאוד מהאפשרות שהוא ישוחרר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

בשיחה עם שירות המבחן, שלל הנאשם כוונה לרצוח את רעייתו וטען, כי השוטר שהיה עמו בקשר, הוא זה שיזם ולחץ עליו להיפגש וניסה ללבות את היצרים. ציין, כי כוונתו הייתה לאיים על הרעייה בלבד, להפחיד ולהרתיע אותה, אך לא הייתה כל כוונה ממשית לפגוע בה. כבר בשלב זה נעיר, כי במהלך הדיון, ולאחר עיון בתסקיר ואף לאחר טיעוני הסנגור עצמו (להלן), ציין הסנגור במפורש, כי הנאשם איננו חוזר בו מהודייתו בכתב האישום המתוקן.

וכך ציין שירות המבחן בסיום תסקירו:

"אנו התרשמנו מנטייה לתפוס עצמו כקורבן ולייחס את העבירה למצוקה הנפשית שבה היה שרוי תוך קושי לקחת אחריות באשר למעשיו. התרשמנו כי הוא נוטה להפחית ולצמצם ביחס לעבירה... כי הוא מרוכז בעצמו ומתקשה לגלות כל אמפטיה לאשתו. בבואנו לשקול המלצתנו לעניין העונש, הבאנו בחשבון הערכתנו כי מדובר באדם בודד, בעל קשרים חברתיים מצומצמים, עם קשר טעון ומנותק עם אנשים קרובים לו ובני משפחה. עוד הבאנו בחשבון, את הערכתנו לקשיים תפקודיים לאורך חייו וקושי להתנהל מבחינה כלכלית וחובות רבים שצבר לגורמים שונים. עוד הבאנו בחשבון את תפיסתו הקורבנית של לוי, היותו מרוכז בצרכיו המידיים, העובדה שתופס עצמו כבעל תפקוד נורמטיבי וקשייו לזהות בעייתיות כלשהי בתיפקודו וקשייו לגלות אמפטיה כלפי אחרים בכלל וכלפי הקורבן בפרט. עוד הבאנו בחשבון את אי הבהירות ביחס למצבו מבחינת שימוש באלכוהול, את העובדה כי שולל דפוסים אלימים באישיותו והערכתנו, כי בסיטואציות שונות בהן הוא חווה השפלה, או ביקורת כלפי התנהגותו ובעיקר במצבים בהם הוא נתון במצוקה כלכלית, הוא עלול לפעול באופן מחושב ותוקפני מבלי לשקול את השלכות מעשיו והפגיעה בקרובים לו. עוד הבאנו בחשבון את עמדתה החוששת של גרושתו. כן הבאנו בחשבון את חומרת האישומים המיוחסים לו ואת ההתדרדרות שחלה לאחרונה בתיפקודו, במצבו הרגשי ובמצבו הכלכלי, מה שהוביל להתרשמותנו להצטברות תחושות אובדן וכישלון, באופן שהשפיע על יכולותיו לווסת דחפיו התוקפניים. על רקע כל המתואר, אנו סבורים כי יש מקום לענישה מוחשית הרתעתית, שתבהיר גבולות ברורים למעשיו, כן נמליץ להטיל עליו מאסר מותנה משמעותי".

3. במסגרת ראיותיה לעונש, העידה התובעת, עו"ד גז, את גרושתו של הנאשם, אשר למעשה חזרה על תיאור יחסיה עם הנאשם לאורך השנים, כפי שהדבר בא לידי ביטוי גם בתסקיר לעיל. היא סיפרה על ההתדרדרות הכלכלית והנפשית של הנאשם ובמקביל על התדרדרות יחסיה עמו. כמו כן, הביעה גם בפנינו את חששה מהנאשם ואת חשש בנותיה ממנו.

4. טיעוני המאשימה לעונש הוגשו לעיוננו, בהסכמה, בכתב, כאשר עובר לדיון ניתנו לעיון הנאשם ובא כוחו. בטיעונים אלה, טענה התובעת, כי יש לראות חומרה יתרה במעשי הנאשם, הן בפעילות הנמרצת שהפגין כדי להביא למותה של רעייתו, והן בכך שבסופו של יום אף ביקש מהשוטר לרצוח את אחיה תמורת תשלום גבוה יותר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

התובעת ציינה, כי "למרבה הצער, מקרי האלימות והרצח, במיוחד של גברים כלפי נשותיהם, עולים באופן דרסטי בשנים האחרונות, ועונש מקל במקרה כזה עלול לשלוח מסר מוטעה לציבור, ולכן על ביהמ"ש לבטא באופן חד וברור את יחסו לעבירה בה הודשע הנאשם בענישה מחמירה". לעמדתה, על פי הפסיקה, אין נפקא מינה אם השידול נשא לבסוף פרי אם לאו בשל סירובו של המשודל. די בקשר המתמשך של הנאשם עם השוטר במטרה לרצוח את רעייתו, כאשר יכול היה לחזור בו מתוכניתו בכל עת, כדי שייתן בגין מעשיו את הדין במלוא החומרה. היא אף הדגישה, כי התוצאה המבוקשת לא קרתה – לא עקב חרטתו של הנאשם ואף לא בזכותו אלא רק כיוון שלמרבה המזל פעל מולו סוכן משטרת, אשר יכול היה לעצור את התוכנית רגע לפני ביצועה.

התובעת הדגישה עוד, כי אין בתסקיר שירות המבחן כל נסיבה אשר יכולה להפחית מחומרת מעשי הנאשם, שכן לא לקח אחריות על מעשיו, לא הפנים את חומרתם והמסוכנות הטמונה בו עדיין גבוהה ביותר.

לעמדת התביעה, מתחם העונש ההולם בגין נסיבות ביצוע העבירה נע בין 7 ל-10 שנות מאסר, כאשר המאשימה סבורה שבעונש זה כבר גלומה ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

5. הסנגור, עו"ד דוק, העיד במסגרת ראיותיו לעונש את מי שהיה שותפו לעסק של הנאשם במשך כ-15 שנה, מר סרגיי בולדינג. סרגיי העיד, כי לאורך השנים ראה כיצד הנאשם מתייחס יפה לבני משפחתו ולבתו הנכה, ולא היה לו הסבר להתנהגותו נשוא כתב האישום. גם בוריס "צקביץ", אשר מכיר את הנאשם תקופה ארוכה, לא האמין כי הנאשם מסוגל לבצע מעשים לא טובים, שכן תמיד ראה אותו כאדם רגוע, אשר עושה טובות לאחרים ואפילו מתקן עבורם מכשירי חשמל ללא תמורה.

הסנגור גם הגיש מסמכים שונים, וביניהם מכתב הנוגע ליחסו החם והתומך של הנאשם לבנה של בת זוגו הנוכחית; תעודת הצטיינות שהנאשם קיבל בכלא על התמדתו בלימודי המדרשה; תעודת השתתפות בהצלחה בלימודי יהדות בכלא ומסמכים רפואיים מד"ר מלץ אסתר, אשר אבחנה את הנאשם כסובל ממצב דיכאוני חרדתי בשנת 2007. אז גם הומלץ לו על טיפול תרופתי, כאשר להמשך טיפול אליו הוזמן, לא הגיע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

6. במסגרת טיעוניו לעונש, הדגיש הסנגור, כי מדובר במעידה חד פעמית, עבירה שאינה תואמת את מהלך חיי הנאשם עד אותה עת. מדובר, לדבריו, בעבירה שבוצעה על רקע דיכאון עמוק בו היה שרוי הנאשם בשל קריסת העסק שלו. עקב כך, גם התדרדרו יחסיו עם בת זוגו, ולאחר שעזב את ביתו ונשאר ללא כל, עד כי נאלץ ללון בעסק, "היה קל מאוד מצדו של הסוכן המדיח לשכנע אותו לעבור את העבירה... הסוכן המדיח הוא זה ששתל את רעיון ביצוע העבירה במחשבתו של הנאשם". היות ובדברים אלה יש סתירה ברורה לעובדות בהן הודה הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן, נשאל הסנגור באם הנאשם מבקש לחזור בו מהודייתו והשיב בשלילה. לדבריו, הנאשם פשוט לא חשב לעומק והמשטרה הפעילה סוכן עוד בטרם היה לה מידע מספיק לצורך זה. אכן, הנאשם הודה והוקלט אפילו על ידי הסוכן, אך היו נסיבות שהביאו את הנאשם לעשות כן.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שאלו פורטו על ידי הסנגור ובתסקיר שירות המבחן, ואף לאור החרטה שהביע הנאשם, ביקש הסנגור להסתפק בתקופת המעצר.

7. הנאשם פנה אף הוא לביהמ"ש ואמר, כי הוא מפנים את טעותו. לדבריו, באותה עת היה נתון בלחץ נפשי לאחר שחי למעלה משנה וחצי בעסק ללא קורת גג נורמלית. לדבריו, מאז שעזב את ביתו, ומזה כ-3 שנים, לא הטריד את רעייתו, הגם שהוא מבין את הסבל שהיא עוברת והוא מצר על כך. "כל מה שעשיתי זה מלחץ נפשי שעד היום אני נמצא בו, מועקה נפשית. אני מצטער, לקחתי על עצמי את האחריות, הבנתי שטעיתי, ולא זו הייתה המטרה לה רציתי. כל זה מלחצים נפשיים ועזבתי את הבית. לפי מה שהבנתם נתתי לה גט".

8. ב"כ הצדדים הגישו פסיקה ענפה לביהמ"ש, כל אחד מהם, פסיקה התואמת את הרמה העונשית שביקש כי נאמץ.

9. אין ספק, כי מעשי הנאשם חמורים ועלולים היו להסתיים בכי רע אלמלא הקטין, בעת שנחקר בגין עבירות אחרות, סיפר על תוכניתו של הנאשם ועל ניסיונותיו לגייס אדם שירצח עבורו את רעייתו. בשלב זה, נכנסה המשטרה לתמונה ושוטר הופעל כסוכן סמוי, אשר הקליט את הנאשם, פעם אחר פעם, פונה אליו בבקשה, כי ירצח עבורו את רעייתו; כי הוא מוכן לשלם תמורת הרצח שלה סך של 10,000 ₪; וכי במידה וירצחו גם את אחיה, ישלם אף סכום של 15,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

הנאשם ניסה לשדל את השוטר לבצע עבירה של רצח, ולא חרטתו היא שמנעה את הרצח אלא החקירה המשטרתית ומעצרו.

גם לא ניתן לכנות את השוטר כ"סוכן מדיח", כטענת הסנגור פעם אחר פעם בפנינו, שהרי היה זה הנאשם שחישש "רוצח להשכיר" שיבצע עבורו את "מלאכת" רציחתה של רעייתו, ממנה ביקש להיפטר ובכך חשב שיזכה שוב בנכסיו. אכן, השוטר פנה אל הנאשם והציע שירותיו, אולם היה זה לאחר שהנאשם ביקש מהקטין שיבצע עבורו את הרצח, ומשזה סרב – ביקש שיחפש עבורו מישהו שיעשה זאת עבורו. וכדי שהנאשם לא יממש, חלילה, את כוונותיו הזדוניות באמצעות אחרים – הציעה לו המשטרה את השוטר-הסוכן, והנאשם ניסה לשדלו, ביותר משיחה/פגישה אחת, כי ירצח את רעייתו. הנאשם אף סיפק לו את האינפורמציה הדרושה לשם כך; הציע לו סכומי כסף גבוהים; ואף הציע לו את המקום ואת האמצעי למימוש מטרתו. היו לנאשם הזדמנויות רבות להפסיק את הפעילות העבריינית, הזדמנויות רבות לבטל את כל התוכנית; אולם, הנאשם רק הסלים הצעותיו והציע לשוטר-הסוכן סכומי כסף גבוהים יותר במידה ויחסל גם את אחיה של רעייתו.

"סוכן מדיח", יש לומר, הוא מי שמשדל אדם לעבור עבירה, שלולא השידול לא היה מבצעה (ע"פ 222/93 עמור נ' מדינת ישראל). פעולת ההדחה היא, למעשה, פעולת שידול, כאשר הסוכן הוא זה ששותל את הרעיון הזדוני במוחו ובמחשבתו של המודח. ואין זה המקרה שבפנינו, שכן לא היה זה השוטר-הסוכן "שהשתיל" במחשבתו של הנאשם את היוזמה לביצוע הרצח. יוזמה זו באה מכיוונו של הנאשם עוד בטרם פגש את הסוכן-השוטר, והנאשם דבק במטרתו גם לאחר שפגש בו. הנאשם גם הבהיר לסוכן, כי פנה כבר לאחר במטרה לבצע את המעשה, ואולם התכנית לא הבשילה רק בשל התמורה הגבוהה שהתבקשה. לכן, אין בכוחה של טענת ההגנה בדבר סוכן מדיח, לפטור או להקל בעונשו של הנאשם.

מעשי הנאשם חמורים ומחייבים ענישה מחמירה, ויצוין, כי תקרת העונש הקבועה לצד העבירה החמורה, של הניסיון לשידול לפי סעיף 33(1) לחוק העונשין, עומד על 20 שנה, וזה לשונו של הסעיף:

33. הניסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע לביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה –
(1) עונש מיתה או מאסר עולם חובה - עונשו מאסר עשרים שנים;

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42511-07-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

בנסיבות אלה, ולאחר עיון בפסיקה במקרים דומים, ניתן לקבוע, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות ביצוע העבירה, נע בין 5 ל-9 שנות מאסר בפועל (ר' לדוגמה, ע"פ 5268/04 מינין נ' מדינת ישראל, מיום 07/11/05; ע"פ 6223/00 צ'רלי חן נ' מדינת ישראל מיום 21/02/02; ע"פ 6253/04 דהרי נ' מדינת ישראל מיום 26/04/07, תפ"ח (ת"א) 120/96 מדינת ישראל נ' חיים אפללו ואח', מיום 02/07/97. ונציין, כי פסקי הדין המקלים יותר אליהם הפנה הסנגור, דוגמת תפ"ח (ב"ש) 1077/06 מדינת ישראל נ' אבבה סלומון; תפ"ח (חי) 4047/07 מדינת ישראל נ' סלים ספיה; ואף תפ"ח (ת"א) 1132/07 מדינת ישראל נ' עמליה ראובן ואחרת, אינם דומים למקרה שבפנינו, שכן העבירות שם בוצעו על רקע טרגדיות משפחתיות של ממש שהיוו את הרקע למעשים הקשים שבוצעו על ידי הנאשמים שם).

עונשו של הנאשם ייגזר בתוך מתחם זה, שכן לא מצאנו בנסיבותיו כל עילה להקלה (בהיעדר אופק שיקומי על פי התסקיר) או להחמרה (בין היתר בהיותו חסר הרשעות קודמות).

10. גם אם נתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הנפשי הקשה לו טען, וגם אם נקבל את חרטתו ואת טענתו כי הפנים את חומרת מעשיו וכי הוא מבין את מצוקת רעייתו חרף הדברים הברורים שציין שירות המבחן בעניין זה, הרי שהאינטרס הציבורי מחייב שליחת מסר ברור של הגנה על חיי אדם וקדושת החיים, כמו גם של הרתעה מפני מעשים דוגמת אלה שביצע הנאשם. יחד עם זאת אין להתעלם מכך, שמעשי הנאשם טרם גלשו לשלב מעשי כלשהו, וכי ה"מגעים" בינו לבין הסוכן לא נמשכו זמן רב.

לפיכך, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 6 שנים מיום מעצרו – 14/07/13.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש העליון.

ניתנה והודעה היום ג' בניסן תשע"ד, 03/04/14 במעמד הנוכחים.

יורם צלקובניק, שופט

אריאל ואגו, שופט

ס. הנשיא, רויטל יפה-כ"ץ
אב"ד